Masdepei

Guardiola de Berguedà

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Al lloc de Masdepei en un altiplà que domina la vall.
Emplaçament	En un solà que delimita la riera de Saldes i la Torre de Foix. Ctra. B-400 pk.2'5 hi ha el trencall
Alçada:	875,9

Coordenades:

Latitud:	42.2189
Longitud:	1.85055
UTM Est (X):	405132
UTM Nord (Y):	4674720

Classificació

Número de fitxa	08099-127
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVIII-XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Malgrat que la casa estigui habitada fa temps que no s'hi ha produït cap reforma i la coberta té alguns bombaments. Les estructures de fusta de la façana estan en mal estat de conservació.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	001801800DG07F
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dv., 12/05/2017 - 02:00

Descripció

Conjunt format per la Casa de Mas de Pei i els seus coberts i pallisses annexes. La casa correspon amb el clàssic exemple de masia de tres cossos formats per una planta baixa, un primer pis i unes golfes amb coberta de teulada a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana principal orientada a migdia. La porta d'entrada es situa en un lateral. La façana principal té un clar predomini del buit respecte el massís ja que la part central i coincidint amb la crugia del mig està ocupada per una gran eixida de fusta descoberta que ocupa bona part de l'amplada i que està sostinguda per pilars de maçoneria. Està aixoplugada pel voladís de la pròpia teulada. Els cossos laterals fins a l'alçada del primer són construïts amb fàbrica de maçoneria i s'hi obren a banda i banda dues petites finestres. La part corresponent al segon pis forma part de l'eixida esmentada. La façana de la banda oest hi ha un predomini del massís respecte el buit i hi trobem a la planta baixa i al costat de la porta d'entrada, una segona porta coronada per un arc rebaixat amb les dovelles col·locades a "sardinell" que ha estat cegada. La majoria de les finestres es situen a la planta primera i segona i es caracteritzen per ser obertures rectangulars allindades en fusta. A la façana de tramuntana hi ha adossat un cos rectangular que correspon amb el forn de pa i a la façana de llevant hi ha annexa una pallissa de dues plantes, amb la façana orientada a sud i composta per grans eixides de fusta, sostingudes per pilars de maçoneria. La teulada és a dues vessants de teula ceràmica damunt de cavalls i llates amb el carener paral·lel a la façana. La fàbrica constructiva de la casa presenta diversitat d'aparells. S'endevinen dues fases; una primera una primera amb pedra més ben treballada i escairada, unida amb argamassa de calç i amb les filades més o menys acurada i una segona (la de més a migdia) amb aparell de maçoenria.Annex a la banda de tramuntana hi ha un cos annex destinat a quadres i també pallisses. És de planta rectangular i està distribuït en tres crugies de planta baixa i un primer pis. La teulada és a dues vessants de teula ceràmica damunt de cavalls i llates i el carener perpendicular. La façana principal té massisses les parets dels cossos laterals on s'obren dues portes coronades per arc rebaixat amb les dovelles disposades a sardinell i aparell de blocs de pedra mal treballats i escairats, units amb un morter de calç molt pobre i disposats en filades irregulars. La crugia central està ocupada per una gran eixida descoberta.

Observacions:

Per les característiques formals de la casa i també el seu aparell constructiu, sembla correspondre a un edifici de mitjans del segle XVI o XVII amb importants ampliacions del segle XVIII i XIX tant a les façanes de migdia com els cossos annexos. No hem pogut accedir al seu interior

Història

No hem trobat documentació sobre aquest mas dels que n'atribuiríem un possible origen medieval juntament amb els altres divuit masos que s'esmenten amb la documentació relativa a Sant Climent de Vallcebre o de la Torre de Foix. Amb tot, nosaltres pensem que les construccions que ens han arribat als nostres dies són d'un període molt tardà. Aquest mas posseïa altres finques com l'anterior del castellot i també d'un molí, el molí de Riaup o de Bóssoms.

Bibliografia

BOLÓS MASCLANS, J; PAGÈS, M (1996). El monestir de Sant Llorenç prop Bagà. Artestudi. Barcelona p- 56

